Kritik af Farmertanker.

Det er jo et gammelt Sigende, at tanker er toldfri, og Farmertanker burde jo saa ogsaa være det; men naar de indkommer paa Papiret kan de vel ikke undetider ventes indførte uden at der maa udelades lidt af eller paa dem.

Da der ikke er bleven svaret noget paa Farmertanker, som fremkom i „Stjernen", maa det vel antages at det har fundet alle Farmeres udelte Bifald. Hvis Guvernøren af Nebraska og Mr. Christofferson kan ikke alene se paa Farmernes Vel, de maa se hen paa det hele Folks Velfærd. Hvis Newberry-Billen var bleven til Lov og Fragttaksterne blevne nedsat, vilde Jernbanekompagnierne Indtægter bleven en stor Del mindskede, og er det saa ikke tænkeligt de vilde søge denne Skade oprettet paa andre Maader? Alliansemanden mener, om det ikke vilde komme Arbejdsmanden direkte, saa dog indirekte tilgode. Det kan jeg ikke se. Kompagnierne vilde saa rimeligvis slaa Daglønnen en halv Dollar og maaske mere ned, og dersom indskrænke dem saa meget som muligt med Antallet af Arbejdere, og de sidste kunde de jo ganske vist ogsaa være, hvis de kunde for det Arbejde ud af en Mænd som en Farmer kan; men det er en bekjendt Ting for dem, som har arbejdet paa Banen, at de ikke gjør og næppe kan. Det er ikke med Roadmasteren som med Farmeren, at han kan gaa hjemme og se naar hans hyrede Mand ta'r sig en lille Lur. Nej, hvis en stor Farmer, der har en 5 a 800 Acres, kunde vinde en 3 a 400 Dollars ved at skippe hans Produkter til Markedet, kunde han saa holde 2 Mænd mere paa Farmen som han jo maa for at faa de dem employed, som Kompagnierne gjøre det ved? Nej han vilde ikke, han lade hans hyrede Mand arbejde 14 Timer om Dagen i de varme Sommermaaneder i Stedet for at give de vundne Penge ud. Nej, I maa saa sætte Arbejdsmanden paa Farmen ned fra 14 til 8 Timer pr. Dag og altsaa holde det dobbelte antal Hjælp. Nej, hvis Guvernøren var en Farmer, om han ellers var en tænkende Mand, maatte han se denne Sag fra mere end en Side og ikke som Alliansemanden, for den kan være god for Farmertanker, men vi skulde jo leve. Saa Guvernøren har ikke efter min Mening forset sig saa grumme det, saa han ikke godt derfor kan være en ægte amerikansk Borger. Nutidens og Fremtidens store Spørgsmaal i social Mening er jo Frihed og Lighed.

Dette til Eftertanke!

En Abonnent.

Dannebrog i Maj 1891.

* * *

Ovenstaaende Inserat fra en af vore Abonnenter, der ønsker sit Navn fortiet, er taget som en Prøve paa nogle efter hans Mening temmelig alvorlige Vildfarelser med Hensyn til Jernbanespørgsmaalet, der har vundet Indpas hos en del af Befolkningen. I Stykket ovenfor ytres gjældende, at vi skal betale Jernbanerne en Overpris for at Kompagnierne kan sættes i Stand til at betale deres Arbejdere mere i Dagløn end de ellers vilde være i Stand til. Det er en gamle Lære om Protektion, der her er. Der er en fuldstændig Harmoni i det af den ærede Indsender fremførte Argument og Paastanden om, at Ejerne vil lønne sine Arbejdere bedre naar Forbrugerne betale dem en Overpris for deres Fabrikata. Men denne Regel er grundig bleven prøvet under det amerikanske Beskyttelsessystem til dets bitre Skuffelse. Som „Stjernen" paaviste sidste Uge er Industriarbejdernes Lønninger faldne i Stedet for siden McKinley-Loven med dens høje Priser gik i Kraft. Under Ovenstaaende Forudsætning vil det ufejlbarlig følge, at Jernbanekompagnierne ved sine Arbejdere Lønningstillæg i Stedet hvis vi gaar hen og ved Lov gavner dem en større Fragtpris i Dag. Prøv det og se om de gjør det! Det er utopisk Drøm—en uholdbar Bobbelmane Tillid til Menneskernes Uegennytte. Vi har før troet derpaa, men nu bedre.

Det saakaldte Prinsip om kunstig Beskyttelse er en ældgammel Form, som indtil nylig Statsskib længer fører inden Amerikanerne kalde det „det tyske System", men i Virkeligheden det en fra de engelske Forfædre Fremgangsmaade, som forlængst opgivet og fundet for let i det fremskridtsmæssige England. Her i Amerika vore Tanker blevne saa ensidigt udviklede under dette unaturlige System, de ikke kan begribe hvorledes nogensinde Virksomhed, det uprivilegerede Publikum ne'op undtagen, kan eksistere uden at være omgjordet af en Række kunstige Beskyttelsesmidler. Det er et forkert Syn, som de fleste af os er bedøvet af, og naar vi ved denne Lejlighed imødegaar „En Abonnents" Anke, motiveres vi ikke af Kritiklyst, men en ærlig Vilje til at rette paa de Vildfarelser, som vi alle i større eller mindre Grad lide under.

Naar det er kommen saa vidt at et Jernbanekompagni reduserer sin Arbejdsstyrke til to Mand paa en Section, som Tilfældet har været her paa vor Hjemmebane, saa er det spildt Nærveslid at ængstes for, at det skal gjøre videre Reduktion; snarere vilde der være en rimelig Udsigt for, at en større Arbejdsstyrke vilde blive emploieret, af den simple men ufejlbare Aarsag, at en Nedsættelse af Taksterne vilde bringe Banen mere Trafik, og saa blev Kompagniet tvunget til at holde flere Folk for at udbedre det forøgede Slid paa Banen. Thi dette er den eneste Regel, Kompagnierne rette sig efter, nemlig hvad der i strængeste Forstand maa og skal til for at holde Forretningen gaaende. Det smukke Ideal, at dele Fortjenesten med Arbejderne, er ikke mere anerkjendt i korporative Kredse end „En Abonnent" mener at det ikke er blandt Farmerne.

Det kan gjerne være at Farmeren er ligesaa egennyttig som Jernbanekompagnierne og vilde i Tilfælde han sparede nogle faa hundrede Dollars i Transportomkostninger stikke disse Penge i Lommen i Stedet for at unde et par arbejdsløse Folk dem. Men dersom Farmeriet var lønnende i en Grad at det kunde betale sig at leje Folkehjælp, da kan Indsenderen være ganske sikker paa, at Farmerne vilde være praktiske nok til at engagere flere Arbejdskræfter. Det er netop Ulykken under de nuværende Forhold, at Landbruget saaledes forarmes af ublu Transportpriser og røveriske Priser paa de fleste Nødvendighedsartikler, at det umuligt kan svare en Mand ordenlig Dagløn og ordenlige Arbejdstimer. Resultatet er da blevet, at de fleste Farmere maa nøjes med det Arbejde, de selv kan udføre, og lade Resten være udgjort. De Fold, som arbejder for Farmerne, maa naturligvis i nogen Grad dele de med hans fortrykte Stilling følgende Ulemper, — dog tvivler vi lidt paa, at Gjennemsnitstiden for en Dag paa Farmen er saa høj som 14 Timer. Mange vil slet ikke arbejde paa en Farm, og derfor overfyldes Byerne af ledige Arbejdere, og naar alle disse Munde og Maver skriger af Sult forstaar Jernbanekompagnierne og andre Korporationer at udbytte deres Nød ved at sætte Daglønnen ned til det laveste. Nej, hvis Guvernøren og Christofferson vil „se paa det hele Folks Velfærd" bør de sandelig fjerne den Tyranniets Jernskó, der nu hviler tungt paa den vigtigste af alle Industrier, og naar dette gjøres, vil der blive fuldt op af lønnende Beskjæftigelse for alle, og den forsultne Arbejder vil ikke længer være afhængig af Korporationernes Naade.

Newberry-Billen er bleven misrepræsenteret af dens Fjende. dens Hensigt er ikke en utidig Hævn over Jernbanekompagnierne, men derimod ganske simpelt at sætte Jernbanevæsnet ind paa et Grundlag, der vil sikre Folkets Rettigheder og dog samtidig garantere Kompagnierne et rimeligt Udbytte af deres anlagde Kapital. Jernbanerne er ingen privat Forretning, som Kompagnierne og deres Venner fastholde at de ere, men et af Stats- og Samfunds-Legemets vigtigste Lemmer,— altsaa en offenlig Indretning, om hvilken Folket til enhver tid har fuld Ret til at vide Besked. Newberry Billens Hensigt var at tvinge Kompagnierne til at fremlægge offenlig Regnskab for sin Drift, noget som disse hedtil af let forstaaelige Grunde haardnakket har vægret sig ved at gjøre. Der var aldeles ikke Tale om at tilføje Jernbanerne nogen Uret. Dersom de fastsatte Takster var for lave kunde Kompagnierne ved at paavise dette gjennem deres Bøger over Udgift og Indtægt erholde den nødvendige Forhøjelse.

Lad os se ret paa denne vigtige Sag uden Fordomme, uden Ensidighed. Det store Spørgsmaal for Arbejdernes Afgjørelse er dette: Hvilket er bedst — at prisgive sig Jay Gould og Konsorters Naade og Forgodtbefindende eller selv at skabe de frie Tilstande, hvorunder Arbejdet kan høste dets berettigede Udbytte. Hvilket vil Arbejderen foretrække: Afhængighed eller Selvhjælp?

Der kunde endnu være meget at sige i denne Sag, men de te faar være nok for denne Gang. Sagen er saa vidtrækkende, og saa megen Uklarhed angaaende den hersker blandt Offenligheden, at en Diskussion burde kunne være til nogen Nytte. Vi er glad for at Indsenderen faa aabent fremkom med sin Anke, og ser gjerne at andre, der nære Frygt for Virkningern af Gjennemførelsen af Reform i Jernbanevæsnet (og der gives jo altid nok af dem, som oprigtigt frygte naar der er Tale om at forlade de gamle Skikke og Traditioner), vil komme med deres Bekymringer, og vi vil prøve om en velvillig Diskussion ikke kan føre til god fælles Forstaaelse. — Red.

Et Barn flygter fra Siberien.

En russisk Liberal Volkovsky holder for Tiden Foredrag i England hvori han skildrer sin egen og Datters farefulde Flugt fra Siberien.

Efter lang Kamp med de russiske Autoriteter for sine politiske Meningers Skyld og flere Aars udstaaet Fængsling blev Volkovsko i 1874 forvist for Livstid til Siberien.

Men hermed begyndte Forfølgelserne først for Alvor. Thi da han kom til Siberien, var hans Papirer mærkede med visse hemmelige Tegn, der underrettede Autoriteterne om, at han var en særlig farlig Person. Alt muligt blev gjort for at gjøre ham Livet uudholdeligt. Drevet fra By til By, snart arbejdende som Bud i en Bank, snart som Bogbinder og Dekorationsmaler, overalt forfulgt af Politi, besluttede endelig Volkovsky at flygte.

Han udtænkte en ganske ny Plan. Mens alle tidligere havde flygtet vestover, lagde Volkovsky Vejen østover. Han begyndte sin Flugt i August 1889 og naaede i Oktober en siberisk Havn ved det stille Hav. Her var han saa heldig at faa en engelsk Kaptejn, som laa der med sin Damper, til at tage ham om Bord. Da han roede ud til Dampskibet, var der netop to russiske Embedsmænd om Bord for at passe paa, at ingen Fanger undslap med Englænderen. Men da Kaptejnen saa Volkovsky nærme sig, bød han Russerne ned i sin Kahyt paa Forfriskninger, Volkovsky kunde saaledes stige uhindret om Bord og blev imidlertid forstukket paa et sikkert Sted.

Men ved Ankomsten til England var den haardt prøvede Mands Sorger ikke forbi. Selv var han vel nu en fri Mand og sin egen Herre. Men sin lille ti Aar gamle Datter Vera havde han maattet lade blive tilbage i Siberien. Hans Hustru og et andet Barn haade bukket under for de forfærdelige Strabadser og var døde.

Vera havde Faderen maattet overlade til Kammerater blandt de forviste langt borte i det østlige Siberien. Nu gjaldt det at faa dette Barn til sig. Men hvordan skulde det lykkes et ti Aar gammelt Barn at flygte fra et Sted, der for alle ulykkelige forviste staar som den visse Grav?

Hvor underligt det end høres, er det dog lykkedes. Som Datter af en vigtig politisk Fange blev den lille Vera strengt bevogtet. Havde man faaet mindste Mistanke om, at hun vilde flygte til sin Fader, var hun øjeblikkelig blevet arresteret.

Flugten tog seks Maaneder, tilbragt paa Hesteryggen, i Vogn, paa Dampskibe og Jernbaner. I al denne Tid maatte det lille Barn omhyggelig skjule Maalet for sin Rejse for alle, som hjalp hende fra Station til Station. Hun angav bare, at hun skulde rejse til Slægtninge i Rusland. En Gang maatte hun klæde sig i Drengeklæder og oplevede mange Eventyr. Den største Vanskelighed mødte hende paa Grænsen. Men heldigvis traf hun en Mand, som havde et Pas for sig selv og sin lille Datter. Passet var temmelig skjødesløst skrevet uden bestemt Betegnelse af det Barn, hvis Navn det lød paa. Vera kunde gaa for det andet Barn, og med dette Pas lykkedes det det modige lille Barn at narre det russiske Politi.

Den lille uforfærdede Heltinde vækker naturligvis megen Opsigt i England. Vera skildres som et oppakt, livligt Barn, paa hvem dog den haarde Modgangens Skole allerede har sat dybe Mærker. Hun er yderst forsigtig, naar hun taler om sin Flugt. I Siberien har hun alt set nok til at vide, at et Ord for meget kan blive skjæbnesvangert for de Venner blandt de forviste, som rakte hende en hjælpende Haand.

Det lille Barns forsigtige Taushed, der gjør hendes Forstand og Hjerte lige megen Ære, er mere veltalende end de birreste Klager over de siberiske Rædsler og det russiske Jernvældes ubønhørlige Haardhed. („V. G.")

Skandinaver i Amerika.

— Mr. C. A. Wilson, som for kort Tid siden returnerede fra det gamle Land, hvor han har tilbragt Vinteren i Besøg, har atte taget Pladsen bag Disken i sin gamle Forretning hos W. J. Williamson i Hampton Nebr.

— Fra Jordemoder Mrs. Hansen i Oakland, Burt Co., Nebr. har vi modtaget følgende med Anmodning om Optagelse: „Jeg kom her til for et Aar siden som Jordemoder, men da jeg var saa uheldig at være dansk tandt jeg snart at de ingen Brug havde for mig, da det er Svensk til alle Sider, og den, som ikke vil sejle der es Sø, maa hellere pakke og gaa. Der som „Stjernen" paa sin Vandring skulde træffe et dansk Settlement, hvor man ønsker en Jordemoder, kan man skrive enten til „Stjernen„ eller til undertegnede.

„Stjernen" er mig en kjær Gjæst hver Uge, og den ønskes Lykke og Fremgang.

Venlig Hilsen til alle i Dannebrog.

Mrs. Hansen, Midwife,
Oakland, Burt Co.,
Nebr."

— C. Diedricksen, forhenværende Civilinginiør, har en Tid opholdt sig i Tacoma, Washington, hvor det har lykkedes ham at bedrage en Mængde af sine Landsmænd, dels ved at laane Penge af dem og dels ved paa Kredit at erholde Varer for en Landmaalerekspedition, som han indbildte sine bekjendte, at han stod i Begreb med at organisere. Hans Bedragerier skal beløbe sig til flere tusend Dollars.

— Gammel Settler død. — Torger Ostensensen Luraas, som i Begyndelsen af forrige Maaned døde nær Decorah, Iowa, 89 Aar gammel, hørte ifl. „Normannen" blandt de ældste norske Settlere i Amerika. Han udvandrede nemlig fra Tins Præstegjæld, Thelemarken, allerede i 1839; han var med at grunde det første norske Settlement i Wisconsin, nemlig ved Lake Muskegon, Racine County. I 1851 bosatte han sig i Iowa, hvor han forblev til sin Død.

— Ifølge Telegram til D'Hrr. A. C. Johnson & Co., General Agenter, afgik Thingvalla-Linjens Skib „Hekla" fra Christiansand den 16de Maj med 697 Passagerer. Det kan ventes til New York omkring den 28de ds., og Passagerer for St. Paul og Omegn vil ankomme hertil tre Dage senere.

Washington.

— Et stort Teater modelleret efter Auditorium i Chicago skal opføres i Seattle; det vil komme til at rumme 1400 Tilskuere.

— $100,000 er tegnet i Tacoma for Opførelsen af en pernament Udstillingsbygning. Et interessant Træk ved Udstillingen bliver et kjæmpemæssigt Akvarium, hvor de Fiske, som findes i Puget Sound, skal forevises.

Colorado.

— Byggevirksomheden er i dette Foraar stor i Trinidad.

— Der er Mangel paa Minearbejdere i Bonanza, Sagauche Co.

— Alfalfa-Høsten begynder i disse Dage; nogle af Farmerne vente at blive færdig til 1ste Juni.

— Udsigterne for en god Hvedeavl i Philip County ere lovende. Kornet er fra 15 til 20 Dage tidligere end det plejer at være, og hundreder af grønne Marker hilser Øjet i alle Retninger. Det tilsaaede Areal er meget større end i Fjor.

Nord- og Syd-Dakota.

— Fargo har nu et Indvaanerantal paa 7,000.

— 34 Jernbanetog ankomme til og afgaar fra Deadwood dagligt.

— Sisseton-Indianer-Reservationen skal aabnes for Setling den første Juli.

— Dell Rapids er Leverandør af to forskjellige Slags Brolægningssten til Omaha, Nebr.

— Flydebroen over Missourifloden ved Pierre er nu færdig til Afbenyttelse, en god Hjælp for dem der vil erhverve sig frit Land paa Vestsiden af Elven.

— Faareavl betalersig godt i Spink County, siger Mr. Arthur Lawrence i Doland. For tre Aar siden kjøbte han Faar for $446 og har siden den Tid solgt Uld og Faar for $1855 samt forleden Restbeholdningen for $1400 — tilsammen et Udbytte af $2955, der, med Fradrag af den oprindelige indsatte Kapital, giver et Netto Beløb af omtrent $2500.

— Independenterne i Syd-Dakota har valgt en stærk Delegation til at deltage i 19de Maj-Konventionen i Cincinnati. Kun en Skandinav findes blandt Delegaterne, nemlig Hr. John O. Langness, Præsident i Minnehaha Countys Farmerallianse. Hovedspørgsmaalet for Landsmødet i Cincinnati bliver Dannelsen af et nyt Parti for For. Stater.

Iowa.

— En Mand i Cherokee fik Skilsmisse fra sin Hustru og giftede sig femten Minuter der efter med en anden Kvinde.

— Sporvogne drevne ved Elektricitet findes i Byerne: Keokuk, Des Moines, Dubuque, Davenport, Sioux City og Ottumwa. Hertil vil i en nær Fremtid Burlington blive føjet.

— Fra de nordlige Countyer drives i denne Tid store Kvæghjorde ind i Syd-Minnesota, hvor de skal græsse i Sommer. I Efteraaret sendes de tilbage og opfedes i Majsbeltet ved Sioux City.

— En Jernbanetogladning paa 1000 Negre passerede nylig igjennem Decorah paa Vej til Montana og Washington; de fyldte ti Vogne, og var alle fra Hannibal, Mo. Ekskursionen var arrangeret af Northern Pacific-Banen.

— Marshalltown venter i en nær Fremtid at faa „Verdens største Roesukkerfabrik" — mindre kan ikke gjøre det. Byen har skjænket 40 Acres Land og $50,000 til Foretagendets Fremme. Fabrikanlæget vil komme til at koste $550,000. Dyrkningen af Roer til blive begyndt i Sommer, og i en nær Fremtid vil der blive taget fat paa Byggearbejdet.

Wyoming.

En katolsk Kirke skal opføres i Carbon.

— Rawlins har en dansk Borgmester ved Navn Rasmussen.

— Evanston har et Milits-Kompagni bestaaende af unge Damer.

— Kulmine No. 1 ved Hanna har indstillet Driften indtil videre; No. 2 er endnu i fuld Gang.

— Mellem 1ste April og 6te Maj har For. Staters Landkontor i Evanston havt en Indtægt af $17,000.

— Byen Wendover paa Cheyenne & Northern-Banen er opgivet; Union Pacific blev til sidst træt af at betale Skatter paa unødvendige Bylodder.

— 8,000 Stude passere denne Uge over Cheyenne & Northern-Banen med en Fart af tre Togladninger dagligt. De ejes af John Holt i Wilcor, Arizona, og affendes til Græslandet i Montana, hvor de skal tilbringe Sommeren.

— Et Pengeselskab i Østen har opkjøbt de varme Kilder i Alcova, og har til Hensigt at anvende en Kvart million Dollars paa at sætte dem i Stand til et Tilflugtssted for Turister. Kilderne findes ved den sydlige Bred af North Platte-Floden paa at Sted, hvor Floden baner sig Vej mellem lodrette Klippe direkte gjennem en Bjergkjæde. Der er ialt 40 Kilder, der rangerer i Størrelse fra det ordinære til et, der er saa stort at Vandmassen ikke kan passere igjennem en almindelig Tønde.

Stjerneskud.

* Det nyeste paa Fotografiens Omraade er sikkert Fotopromobilleder, hvor de naturlige Farver fremtræder paa selve Billedet, som var de paaført med en Kunstners Haand.

I Paris har Opfinderen af disse Billeder vundet Guldmedaille, men selve Udførelsen bevares endnu som en stor Hemmelighed.

Som nydelige Malerier præsenterer sig hvert eneste Billede med Fotografiets Skarphed og med rene og og klare Farver.

* The Dairy World's Martsnumer fortæller, at der i London har dannet sig et Aktieselskab med en Kapital paa 150,000 Lstrl., hvis Formaal er at fabrikere Elfenben af skummet Mælk. Der er taget Patent paa Fabrikatet af en Normand. Der paastaas, at det elfenbensagtige Produkt kan formes i mange Skikkelser og bruges til Knapper, Bogbinderarbejde, Dørhaandtag, Paneler osv. Fabrikatet skal være smukt, og det angribes kun af Eddikesyre.

"German Syrup"

Her er noget fra Mr. Frank A. Hale, Ejer af De Witt House, Lewiston, og Hotel Tontine, Brunswick, Maine. Hotelværter er vante til at mødes med Verden, og er ikke sene til at bedømme Folk og Ting. Han siger at han har mistet sin Fader og flere Søskende af Lungetæring og selv lider han ofte af Forkjølelse, og hoster nok til **Arvelig** at paaføre Angreb paa Maven. Naar en saadan Forkjølelse kommer bruger han **Tæring** altid Boschees German Syrup og det kurer ham hver Gang. Her er en Mand, som kjender tilfulde Lungesygdommenes farlige Beskaffenhed, og vil selvfølgelig være forsigtig i Valget af Medicin. Hvad er hans Mening? Hør! „Jeg har ikke brugt andet end Boschees German Syrup og har givet over et hundrede Mennesker det Raad at bruge den. De er enig med mig om at det er den bedste Hostesyrup i Handelen."

Bucklers Arnica Salve.

Er den bedste Salve mod Saar, Forbrændinger, gamle Saar, Surhed, Koldsaar, Frostbide, Leghfron, Hvorne og Udslæt. Den kurerer Hæmorrhoider eller ingen Betaling. Garanteres at give fuldkommen Tilfredsstillelse, eller Pengene gives tilbage. Pris 25 Cts. pr. Æske.

Forhandles af Apotheker Sjøholm.

St. Jakobs Oel

Den store Smertestiller
mod
Gigt,
Trækninger i Ansigtet og i Lemmerne, Frostkander, Mareridt og Hoftesmærter.
Nygsmærter,
Forstuvninger, stiv Hals, frøste Saar, Taarede Øjne og Kvæstelser.
Tandpine.
Hovedpine, Brandsaar, Bedsmærter, Ørepine, sprukne Hænder
og alle Smærter der kræver øjeblikkelig Lindring.

Landmænd og Arbejdere
finder i St. Jakobs Olje et uovertrufet Middel mod Sygdom hos Kreaturer.
En Flaske St. Jakobs Olje koster 50 Cents 5 Flasker for $2.00. Faas i ethvert Apotheker.
For $5. sendes 12 Flasker fri til alle Dele af de For. Stater. Adresse:

The Charles A. Voger Co.,
Baltimore, Maryland.

VILLAGE ORDINANCES.

ORDNANCE NO. 43.

An ordinance to regulate the salaries of officers in the village of Dannebrog for the year ending April 30th 1892.

Be it ordained by the chairman and board of trustees of the village of Dannebrog.

Sec. 1. The officers of the village of Dannebrog shall receive and be entitled to the salaries hereinafter provided for, for the year ending April 30th 1892, and no more: viz.,

Village Clerk.....$30.00
Village Treasurer.. 10.00
Village Marshal... 25.00

Sec. 2. The salaries of said officers shall be allowed in semi-annual instalments, on the 1st day of November, 1891, and on the first day of May 1892.

This ordinance shall take effect on and after its passage, approval and publication according to law.

Passed and approved May 9th 1891.

Peter Jepson, Chairman.
Attest: Peter Ebbeson, Clerk.

Hvilken som helst Artikel, som har holdt sig under en 22aarig Konkurranse og Efterligning og faa sælges mere og mere hvert Aar, maa have en egen Fortjeneste. Dobbins Electric Soap, som blev lavet første Gang i 1869, er netop en slig Artikel. De, som bruger den hver Uge (og deres Navn er Legion) sparer paa Tøjet og Kræfterne og lader Sæben udføre Arbejdet. Alt, hvad vi kan sige til dens Ros, blegner hen i Intet sammenlignet med den Historie, den selv kan fortælle om sin perfekte Renhed og Kvalitet, dersom du er villig til at give den en Prøve. Spørg din Grocer efter den. Forsøg den næste Mandag.

NB. Der gives mange Efterlignin-ger af elektriske Sæber, i hvilke Electriciteten ingen Rolle spiller. Dobbins er den eneste originale, alle „Magnetiske", „Elektriske" og Elektro-Magiker" er falske Efterligninger. Spørg efter Dobbins Elektriske, se til at vort Navn er paa hvert Omslag, og dersom nogen anden sendes dig af din Grocer, send ham den tilbage.

J. L. Cragin & Co.,
Philadelphia, Pa.

Dr. F. G. SALTER,

Udgaaet fra det anerkjendte Trinity Medical College, Toronto, Can.

Læge og Kirurg.

DANNEBROG - - NEBRASKA

Blanketter [illegible] og andre [illegible] i saavel større Partier som enkelte Exemplarer i „Stjernen"s Office.